

כשבא לסורא ראה שכבר הקדימו אחר ונצטער מאד שלא יהיה לו חלק בדבר המקודש ביותר בישיבה, ושח צערו לרבי סעדיה גאון, ואמר לו, דע לך שיש לנו תורה שבכתב ותורה שבע"פ, תורה שבכתב היא בארון הקודש תורה שבעה"פ יש לה גם ארון הקודש משלה והוא כל מקום שנמצא בן תורה ולומד שם, הספסל, הסטנדר, הכל יש לו דין של ארון הקודש לתורה שבעל פה, לך וזכה בזה וטול שכר של ארון הקודש, וגם שמענו ממו"ר הגר"ה זקס זצ"ל שאחד פגע בסטנדר ורבי"ב בעל הברכת שמואל הזדעזע כולו שהרי פגע בקדושת ארון הקודש של תושבע"פ. אז כעת, כשפותחים את "עולם" הישיבות, כל הסטנדרים מתנערים ממקומם בהתרגשות... איזו שמחה גדולה זה בשמים...  
אומר הרב מפוניבז' - כעת זה זמן לבקש...! היום היום היום, המנחה והמעריב צריך להיות בברעין! שערי שמים נפתחים כעת...

### ונשמח ונעלו בדברי תורתך...!

אנחנו יודעים שעכשיו זה באמת ההמשך של 'זמן שמחתינו', כי אין שמחה לעם ישראל אלא רק בתורה.  
ידוע שפעם שאלו את מרן הרב אלישיב, מהו 'משנכנס אדר מרבין בשמחה' - מה הכוונה? ואמר, אצל יהודי שמחה זה רק ע"י תורה, ונשמח בדברי תורתך.

פעם סיפרנו שהגאון רבי שלמה זלמן אויערבאך זצ"ל רצה לעבוד על משהו מסויים, והוא לא רצה שאנשים יבואו אליו, אז הוא נסע לבני ברק, ובשביל שגם פה לא ישימו לב אליו, הוא הלך לישיבה ספרדית 'משכן שמעון' שהיתה בראשות הגר"ש ברזילי זצ"ל והוא היה שם במקום, שאלו אותו אם לארגן לו מנין בנוסח אשכנז, והוא לא רצה, כדי שלא יידעו שהוא נמצא שם. אולי לפחות סידור בנוסח אשכנז...? אך לא. אמר ר' שלמה זלמן, תביאו סידור ספרדי כמו כולם...  
לאחר תפילת מעריב - אמר רבי שלמה זלמן לרה"י ר' שמריהו ברזילי, הכל היה שווה... איזה אוצרות ראיתי... איזה אוצרות ראיתי... מה הרב ראה...? התפלאו. אמר רבי שלמה זלמן, אנחנו (באשכנז) אומרים במעריב "ונשמח בדברי תורתך", אצל הספרדים יש עוד מילה "ונשמח ונעלו בדברי תורתך" על המילה הזאת לבד היה שווה להגיע מירושלים... ונעלו...!

**שמחה של תורה, היום זה המשך של זמן שמחתינו, זו שמחה אמיתית.**

### אנחנו לא מבינים חשבונות שמים

כעת נדע:

אנחנו מלווים בברכה של המועדים שהסתיימו ב"וזאת הברכה" וכמו שהבאנו כבר בשם הר"ן.

ואם נשים לב, אין ברכה אחת השווה לכולם, היום - כאשר באים לקבל ברכה, כולם מקבלים פחות או יותר את אותה ברכה. מי בקצרה ומי בארוכה... אבל הנוסח הזה לכולם. אך בפרשת "וזאת הברכה" - כל שבט קיבל ברכה אחרת מהשבט השני... למה?...? כי כל אחד מקבל ברכה לפי הכלים שלו, ולפי התפקיד שיש לו, מה שלאחד זו ברכה - ייתכן ולשני זה אפילו קללה... זה לא טוב לו בכלל... כל אחד לפי תפקידו ולפי הכלים שיש לו - הוא מקבל את הברכה שלו.

כעת נראה דבר מאד מעניין בחומש, עם קין והבל: [ונקדים: לנו נראה תמיד שהבל הוא מסכן... הוא רצה לעשות דברים טובים, ולבסוף הרגו אותו... ולא רק זה, הבל גם עשה חסד עם קין! כתוב שבתחילה הבל התגבר על קין, וקין התחנן על נפשו, ומשהרפה הבל - קם עליו קין והרגו.]

אז לנו זה מצטייר שהבל הוא מסכן... עשה דברים טובים, ולבסוף מת... אבל יש פה ידיעה חשובה שהאור החיים מביא: 'על דרך אומרם ז"ל (זוהר בראשית נד, א) כי קין הוא בחינת הרע, והבל הוא בחינת הטוב, והוא נפשו של משה רבינו ע"ה. והנה באמצעות הפלגות הפצעים שפצע קין בהבל עד שהרגו, כאומרם ז"ל בסנהדרין (לו, ב) שלא היה יודע מקום הנפש, (ולכן הוא עשה לו תבורות בכל הגוף) ובזה הסיר חלק הרע ממנו, והוכר הטוב מוחלט. והוא אומר "קניתי איש את ה'", פירוש באמצעות זה קניתי איש שהוא משה את ה', שלא השיג מציאות זה להיות עם ה' כמשה ע"ה אלא באמצעות יסורין שעשה לו קין, עכ"ל.

### "והשיאנו את ברכת מועדיך"...

אנחנו נמצאים כעת לאחר שסיימנו את סדר המועדים, לגל המועדים שהתחיל בחג הפסח, המשיך דרך חג השבועות וחג הסוכות והסתיים בשמחת תורה ובשמיני עצרת. והוא מלווה אותנו הלאה להמשך השנה.

קראנו בשמיני עצרת את פרשת "וזאת הברכה", כולנו מבינים בפשטות למה קורין "וזאת הברכה" - כיון שמסיימים את התורה, אבל לפי זה, למבואר בירושלמי שבארץ ישראל היו מסיימים את התורה רק פעם בשלש שנים, אז לא היו קורין "וזאת הברכה".  
אבל הבאנו שהרה"ג ר' שלמה אלשטיין (חתן מורינו הגרצ"י אדלשטיין שליט"א) הראה שהר"ן במגילה (כח, ב מדפי הר"י"ף) אומר סיבה אחרת למה קורין וזאת הברכה, כיון שכעת יוצאים מגלגל המועדים, אז ברכת המועדים מלווה אותנו וכעת זה "וזאת הברכה", מתלוים עם הברכה של המועדים...

רבי יצחק הוטנר היה מאד מתמרמר על כך שאנשים אומרים 'החג עבר'... 'היום טוב עבר'... וכי היום טוב עבר?! היום טוב התוסף לרכוש הרוחני, רכוש רב ערך שיש בבית גנזינו... שלשה ימים טובים כאלו גדולים... זה ממשך ומלווה אותנו הלאה להמשך הדרך!

### השמחה הגדולה בפתחת הזמן...!

התחלת הזמן - זהו המשך ישיר ל'זמן שמחתינו'.

צריך להבין, שכשמתחילים ללמוד בישיבות - זה עולם אחר! מרן פוה"ד רבי ניסים קרליץ זצ"ל אמר פעם, שכתוב בחז"ל לא היו ימים טובים לישראל כחמשה עשר באב וכיום הכפורים. ומה היה בט"ו באב?... א' הסיבות הכתובות בגמ' (בסוף תענית), שפסקו מלכרות עצים למערכה, כיון שמט"ו באב ואילך תש כוחה של חמה, והעצים מתחילים להתלוע.

אז על מה השמחה הגדולה?... אומרים הראשונים (רבינו גרשום ב"ב קכא), דמעתה, כל אותם האנשים שהתעסקו בכריתת העצים - יכולים לשבת וללמוד.

אמר רבי ניסים: בואו נעשה חשבון: כמה אנשים התעסקו בעצים? מאה?! מאתיים?!... הגזמנו... ואעפ"כ כתוב בחז"ל שכל עם ישראל שמח! ואף בנות ישראל היו יוצאות וחולות בכרמים... מה הם שייכות לדרך גמרא?... אלא זהו כלל ישראל! כאשר מתווספים לכלל ישראל עוד מאה מאתיים איש שיושבים ולומדים זה מצב אחר של כלל ישראל, וזו שמחה של כלל ישראל! אז כולם שמחו בזה...

**אנחנו יכולים להבין מה זה כשמתחיל זמן וכל עולם הישיבות מתחיל ללמוד, איזו שמחה זו בשמים...!**

**היה פעם בחור חדש שהגיע לישיבת קמניץ, אז רבי ברוך בער ליבוביץ' - ראש הישיבה - אמר שכל הישיבה תצא לקבל אותו!!! בחור נוסף שמגיע ללמוד בישיבה - זה שמחה של כל העולם, של כלל ישראל...!**

**בחור אחד... ואם יש עוד כמה שלומדים זה כלל ישראל אחר!!! וכל שכן, כאשר כל עולם הישיבות פותח שערים...**

בלוח (הלכות ומנהגים) מביא מהתשובות והנהגות (ח"ג דף צ"ה) שמנהג פרנקפורט שבברכת החודש בשבת מברכין של חדשים חשון ושל אייר היו אומרים את ה"יחדשהו" בניגון של גמרא... הישיבות מתחילות ללמוד... כל העולם שמח, זה עולם אחר בכלל...!

### כעת זה עת רצון בשמים!

ידוע בשם הרב מפוניבז', והרה"ג רבי יוסף זלצברג הביא כן משמיה דהבני יששכר (בתחילת חודש אייר) שכמו שכאשר פותחים את ארון הקודש להוצאת הסי' אומרים 'ברוך שמיא', ולמה? כי כאשר נפתח הארון קודש זוהי עת רצון ואפשר לפעול הרבה! אז אותו הדבר **בראש חודש חשון ובר"ח אייר - כאשר פותחים את שערי הישיבה - שהיא הרי ארון הקודש של התורה שבעל פה - אפשר לפעול הרבה הרבה, זו עת רצון...!**

והנה בס' חידושי רבי שלמה היימן זצ"ל שהו"ל מרן ראש הישיבה הגרמ"י ליפקוביץ זצ"ל (מובא באמרות קצרות בסופו) כשרבינו סעדיה גאון עבר ממצרים לסורא לעמוד בראש הישיבה, שלח למצרים שיסייעו לו בבניה, וגביר אחד במצרים רצה לבנות את ארון הקודש והפריש לזה סכום גדול.

אנחנו לא מבינים בקבלה. אבל כתוב לנו פה בדיוק להיפך... הבל לא היה מסכן... היסורים הללו זיככו אותו ועל ידי זה הוא נהיה נפשו של משה רבינו!

**וזה ידיעה מאד חשובה לנו. הרבה פעמים שואלים כל מיני שאלות למה צדיק ורע לו רשע וטוב לו... אנחנו לא מבינים כלום ולא יודעים כלום...**

הגר"א אמר, משפטי ה' - אמת, צדקו, בשביל לראות את החסד והצדקה שבכל דבר צריך "יחידיו". לראות תמונה שלימה, כשאתה רואה רק חצאי תמונות אתה לא יכול להבין בדיוק כל מה שמסובב בזה... וכי משהו העלה על דעתו שהבל הוא נשמתו של משה! שבס"ה זו היתה היכי תמצוי לעשותו זך ונקי?... אנחנו לא מבינים את הדברים האלו, אבל זה סתם הרגשה כללית].

כעת נלמד דבר נוסף שנוגע לנו: למה קין רצה להרוג את הבל?... כולנו מבינים, משום שהוא קינא בו.

אבל גם ברמב"ן וגם באור החיים כתוב לא כך... האור החיים אומר, הרי הקדוש ברוך הוא קיבל את מנחתו של הבל ולא את מנחתו של קין. מה חשב קין לעצמו? אני כן בסדר, אבל הבל הוא יותר טוב ממני, והוא סיבה להשפלתו, כי באמצעותו הוכר אופלו. וחשב כי כשלא יהיה הבל במציאות - יתראה ה' בקין, כי אין עוד אחר לבחור בו, וחשב להורגו.

אם יש בחור טוב בישיבה, שיש לו מעמד גבוה ושם טוב, בא בחור אחר יותר טוב ממנו. מה חושב לעצמו החור הראשון?... אם ההוא לא יהיה פה - אז אני אהיה הכי טוב! הוא ממש חושב כמו קין...

הרמב"ן כותב עוד יותר... (ד, ח) יועל דעתי, שהוא דבק עם ויהי בהיותם בשדה, כי אמר לו נצא השדה והרג אותו שם בסתר. **ויתכן שנתכוון בהריגתו שיבנה העולם ממנו, כי חשב שלא יהיה לאביו זרע אחר עוד, גם פחד שלא יהיה עיקר בנינו של עולם מאחיו שנתקבלה מנחתו.**

קין רצה כל הזמן להיות מספר אחד...! הוא רצה שממנו ייבנה כל העולם, אבל הבל הפריע לו באמצע הדרך, הוא החליט לסלק אותו, ואז הוא יהיה מספר אחד! אך מה היה בסוף?... הכל התהפך... בסוף הכל היה בדיוק הפוך... מקין - לא יצא כלום, נע ונד תהיה בארץ. לא בנית כלום, ולא עשית כלום, רק כמה רשעים יצאו ממך... מהבל שהרגת - יצא משה רבינו. שהוא היה נשמתו של כל כלל ישראל. ועם החששות שלך על קיום העולם - מיד לאחר מכן נולד שם, שממנו נבנה העולם. וממילא לא הרוחת שום דבר...

אדם תמיד חושב מחשבות ומתכנן תכניות. שמעתי פעם שדיבר הגר"א עמית מקריית מלאכי, באים אלי בחורים ומתאוננים, אני הייתי בחור הכי טוב בישיבה, למדתי כ"כ בהתמדה, ופתאום בא בחור פלוני... מי צריך אותו בכלל... אם הוא לא היה פה - אני הייתי בחור הכי טוב! אמר הרב עמית, מה זאת אומרת, וכי הוא בא במקרה!?!... הקב"ה שלח אותו בשביל שהוא יתיישב לידך בשיעור, וישאל את כל מה שהוא שואל. הקב"ה שלח אותו אליך!

ובסלבודקא - לימד אותנו המשגיח רבי מאיר חדש זצ"ל - שיש על זה ספורנו ורמב"ן... **הספורנו אומר, "למה חרה לך ולמה נפלו פניך"...** **כי כשיש לקלקול איזו תקנה - אין ראוי להצטער על מה שעבר, אבל ראוי להשתדל להשיג תיקון לעתיד!**... אם יש דבר שנשבר ואין לו אפשרות תיקון - אני מצטער עליו, אבל דבר שאני יכול לתקן - עדיף לתקן!

אבל הרמב"ן אומר עוד יותר... "הלא אם תיטיב שאת" - אם תיטיב יהיה לך יתר שאת על אחיך כי אתה הבכור! וזה טעם למה חרה לך, כי בבשתו מאחיו נפלו פניו ובקנאתו ממנו - הרגו. [והנה אמר לו למה חרה לך על אחיך, ולמה נפלו פניך ממנו, הלא אם תיטיב יהיה לך יתר שאת על אחיך, ואם לא תיטיב - לא עמו בלבד תבואך רעה, כי לפתח ביתך - חטאתך רובץ להכשילך בכל דרכיך].

**הקב"ה לפעמים שולח אליך משהו בשביל שתהיה לך ממנו קנאת סופרים, נכון... כך תלמד יותר טוב! וכמו שאמר לנו המשגיח רבי מאיר, אל תעצור באמצע הדרך! אמנם אתה מרגיש כעת נחות, יש לידך משהו שהוא יותר טוב ממך, נכון... אבל תעבוד יותר קשה ותגיע! ותהיה אפילו יותר טוב ממנו, אל תיעצר באמצע הדרך!... כך לימדנו רבי מאיר חדש, וכך סלבודקא לימדה אותנו...**

**הדרך לבנות בנין של קיום**

הנה כעת בונים לישיבה בנין חדש ב"ה.

כאשר בונים בנין - יש בהתחלה אדריכל. אשר תפקידו הוא לשרטט את כל התכניות של הבנין. לאחמ"כ יש מהנדס, הוא כותב כמה כמויות ברזלים צריך, וכמה כמות הלבנים, ואח"כ יש את הקבלן והבנאים שבונים בפועל.

אלול, ראש השנה, עשרת ימי תשובה, וימי סוכות ובין הזמנים, כל הימים האלו היינו אדריכלים. תכננו לנו את כל הזמן חורף של יבמות. כל התכניות הושלמו. וכעת הגענו לשלב הקשה... בנאים. אל תקרי בניך אלא בוניך - ת"ח נקראים בנאים... כעת הולכים לבנות את הבנין.

בואו נראה איך בונים: אחרי כל הקבלות והתוכניות הגיע השלב המעשי והמכריע - הביצוע וההמשך התמיד.

הזכרנו שהחפץ חיים היה אומר, אנו אומרים באהבה רבה, ללמוד וללמד לשמור ולעשות - ולקיים. אמר הרב זייציק ששמע מהחפץ חיים - מהו "ולקיים"? שיהיה לזה קיום! עם מה אנחנו יוצאים לדרך?... וכן היה אומר הגר"א חסמן זצ"ל כתוב מי יעלה בהר ה', ומי יקום במקום קדשו, ואמר לעלות - עלו הרבה, העבודה והחכמה להמשיך לימי יקום במקום קדשו, שיהיה לזה המשך וקיום.

יש וורט נפלא של רבי אלימלך בידרמן שליט"א: באו לבית דין של מרן הגר"א קרליץ זצ"ל עם שאלה מעניינת: היתה מעלית שהיה כתוב שם - אסור ליכנס יותר מארבעה אנשים.

יום אחד היו כבר ארבעה מעלית, ואח"כ נדחפו עוד שנים נוספים - ואח"כ החמלית נתקעה... מי צריך לשלם את עלות התיקון?...

החל ליכוח על מי מוטל חובת התשלומים, היו שציידו לומר שהשנים האחרונים חייבים, הרי ראיתם שכתוב שאסור לכם להיכנס... והיו כאלו שאמרו, שכולם חייבים כי היה עליהם לצאת כשהם ראו שנכנסים עוד אנשים למעלה מהמותר... [ויסוד הדין נמצא בגמ' בב"ק (י, ב) עם חמשה אנשים שישבו על הספסל ובא האחרון ונשבר הספסל]. כאשר נכנס מרן רבי ניסים, שאלו אותו מה דעתו? אמר רבי ניסים, לא הם חייבים, אלא מי שלחץ על המעלית שתעלה למעלה, הוא זה שחייב...! [בלשוננו דער ווס הוט גיקוועשט] הלחיצה קובעת והיא עושה הכל. ליכנס - יכלו גם להיכנס עשרה אנשים אבל המעלית לא היתה עולה... זה שלחץ על המעלית שתעלה למעלה - הוא זה שישלם, הוא גרם לכל הנזק!

אמר על זה המגיד ר' אלימלך: אנחנו כבר הכנסנו את הכל למעלית. במשך כל הימים נוראים הכנסנו. כעת בר"ח חשון צריך ללחוץ על המתג, זה מה שקובע וזה עושה הכל, ואז הכל עולה איתנו ביחד.

איך לוחצים על הכפתור, איך עולים?... ואיזה כח מסור בידנו לגבור על מכשולים וקשיים שודאי יגיעו.

#### **ההתפעלות מיורי הבריאה**

אנחנו בחומש בראשית בתחילתו מתבוננים על הבריאה. "השמים מספרים כבוד קל ומעשה ידיו מגיד הרקיע"... מה רבו מעשיך ה', כולם בחכמה עשית... התומר דבורה אומר - מה רבו מעשיך מלשון רב וחשוב, "רב על ביתו". רואים את כל הבריאה את כל מרחבי הארץ, אי אפשר לתאר בכלל... כמה ימים, ונהרות, ואגמים, ויבשות, והרים, וגבעות. ועצי פירות, וירקות, וצמחים, ואנשים, וילדים, ודגים, חיות, בהמות, ועופות, וכ"א מינים וסוגים שונים, והרבה בריות לאין תכלית. אומרים שהחזון אי"ש התבונן פעם על צמח אחד במשך זמן מה, וכחלוף כמה דקות הוא אמר, אני נשרף... תקחו אותי מפה... להתבונן על כל הנפלאות איך מזרע שנרקב באדמה גדל עצים כ"כ משובחים... ולמעשה כתוב כבר ברמב"ם שבשביל להגיע לאהבת ה' יש להתבונן על נפלאות הבריאה, ועל התורה!!! ושמעתי מהדוד הגר"א זצ"ל ר"ל כפר חסידי שלכן תמיד לפני קרי"ש בוקר וערב, אומרים ברכה ראשונה על הבריאה והשניה על תורה, שהיא המכשיר להגיע ל'ואהבת'.

אנחנו אוהבים לספר את הסיפור עם מרן הרב שך, שפעם בא אליו ראש ישיבה של ישיבה קטנה, הוא מספר לו, שהוא עבר ליד נחל הירקון, והוא ראה שם פתאום שמסודר שם שולחן ענק ערוך לתפארה עם מפות יפהפיות, ועליו יש סכו"מ יוקרתי מסט נדיר ויקר, ועל ידו כסאות יפות ומרהיבות, הוא שאל שם משהו, איזה אירוע הולכים לערוך פה?... ואמר לו אותו אחד - לא הולכים לעשות פה כלום.

הלה תמה, אז מה כל זה עושה פה?... אמר לו - אה... שום דבר... היתה פה רוח חזקה מאד, ויש פה חנויות מסביב, הרוח העיפה לפה שולחן ענק, ועליו היא לקחת מפות יפות מחנות המפות ופרשה עליו... ואח"כ היא העיפה לפה גם כסאות וסכו"מ וכו', הכל עשה הרוח... (כנראה הוא היה חולה רוח...)

שאל הרב שך את אותו ראש ישיבה, מה הייתם אומרים לכוזה בן אדם?... אמר לו - משוגע (משוגע). אמר הרב שך, אני גם את זה לא הייתי אומר, אני הייתי בורח משם מיד... עם כזה מח עקום - מי יודע מה הוא מסוגל לעשות לי...

ראיתי שהמשגיח ר' יחזקאל לוינשטיין זצ"ל מביא את הרס"ג באמונות ודעות, שאומר, אם אתה רואה עשן - אתה צריך להיות 'בעל אמונה' בשביל להבין שיש פה אש!... אין עשן בלי אש. ואם לא היתה פה אש - לא היה עשן.

אם אתה הולך ברחוב, ושומע שמהבית הסמוך יש צעקות - אתה מבין שיש שם בני אדם, כי אתה שומע קול בני אדם. לא צריך להיות בשביל זה בדרגה גבוהה של אמונה.

כאשר אתה רואה את הבריאה - אתה רואה בורא עולם! איך אפשר כל זאת בלי הבורא עולם?!?!... וכן כשרואים עומק חכמת התורה שיש 'נותן התורה' ואינה חכמה אנושית.

סיפרנו פעם על ראש הישיבה שלנו, הג"ר יעקב ניימן זצ"ל (ר"י אור ישראל הקטנה), שבזמנו, היתה החללית הראשונה והשניה שטסה לירח, קראו לזה "ספוטניק" ברוסית. היו שני אנשים א' בכל חללית, אחד אמריקאי ואחד רוסי, כאשר האמריקאי הגיע למעלה הוא הוציא ספר תהילים וקרא כי אראה שמיך וגו' השמים מספרים כבוד קל וגו', הרוסי אמר - שהוא מחפש את האלוקים בשמים והוא לא מוצא אותו... והרב ניימן היה מתלהב, אני לא מבין אותו... אם הוא מחפש את האלוקים לא צריך לעלות לשמים... וכי הוא לא רואה אותו פה בארץ?!?!... הרי הארץ מלאה! אלא מה, הוא עיוור... אז למה הוא חושב שבשמים הוא כן יראה אותו?... וכך היה הרב ניימן חוזר בהתלהבות.

**אומר הר"ס"א, אתה צריך ראייה שיש רבוננו של עולם?!... אתה רואה כמה חכמה טמונה בבריאה, היכול להיות שאין רבוננו של עולם?!...!** אומר ר' יחזקאל, אתה רואה כזו תורה עמוקה, שיש בה כ"כ עומק, ובכל דיוק ורמז חכמה עצומה, גם כמה זמן עיבורו של נחש למדו חז"ל מדיוק ורמז... וכי יתכן שהתורה היא לא חכמה אלוקית?!... והרי הכל נמצא בו.

**הקב"ה שומע אותנו, בכל מקום ובכל עת!!!** והנה, ממה אנחנו מתפעלים! מהגדלות של הבורא עולם, נכון, ולגדולתו אין חקר... אך יש דבר נוסף שאנחנו צריכים להתפעל ממנו, וזה נוגע לנו... אם אני רוצה להגיע היום למישהו מכובד ובעל משרה בכירה, צריך לקבוע תורות מראש, ויעשו לי טובה עד שיקבעו לי זמן מאוחר... וכו' וכו'.

**הרבוננו של עולם שהוא כל כך גדול וכל כך ענק - - - וכל תינוק קטן יכול לדבר איתו מה שהוא רוצה! אין מזכירים, ואין שעות קבלה, פשוט עשרים וארבע שעות בלי סוף!!! הנה לא ינום ולא ישן שומר ישראל! מתי שאתה רק רוצה - תדבר איתו. הרגע! השניה! ואדרבה, תפילה בעת צרה - זה דאורייתא! "כי מי גוי גדול אשר לו אלוקים קרובים אליו כה' אלוקינו בכל קראינו אליו".** אומר רבי שמשון פינקוס, הילד הקטן מבקש צעצוע, הגדול יותר מבקש ממתקים, בחור רוצה חליפה יפה או עניבה מפוארת, וגם בבית חולים עומד אדם שנוטה למות ומבקש על החיים שלו... והקדוש ברוך הוא בבת אחת שומע את כולם, ולכולם הוא עוזר! אם זה רק לטובתם...

יוצאים כעת לדרך עם כזו הרגשה מרוממת... יש לי כתובת!!! יש לי בורא עולם! כשקשה לי - יש לי עם מי לדבר! יש בורא עולם! אבא שאוהב אותי, אבא שרוצה אותי, אבא שמעוניין לשמוע... הקב"ה מתאווה לתפילתן של צדיקים.

מהו השיפץ של כל חג הסוכות?... כתוב בכתבי האר"י ז"ל (בשער הכוונות סוכות שער ד') "שמאלו תחת לראשי וימינו תחבקני" - מהו וימינו תחבקני? יד ימין - זה סוכה, למה, שתיים כהלכתן ושלישית אפילו טפח. כי יש לבן אדם ג' פרקים בורועו הימנית... שתיים כהלכתן ושלישית בגודל של טפח... סוכות זה חבוקה ודבוקה בך. אנחנו נשארים דבוקים בקב"ה! הרבי מסולנים מביא מדרש: כתוב בשיר השירים אחותי, רעיתי, יונתי, תמותי, מהו תמותי?... ובמדרש שה"ש (פ"ה, אות ג') פ"י תאומתי. (וברש"י בסוכה לב, א מביא כן על תיומת של הלולב שנקראת תיומת לפי שמדובקים כתאומים) אומר המדרש (שם) "ר' יהושע דסכנין בשם ר' לוי, תאומתי, מה התאומים הללו אם חושש אחד מהן בראשו חברו מרגיש, כך כביכול אמר הקב"ה עמו אנוכי בצרה". [היום זה ידוע בעולם בתור 'תאומים סיאמיים']. ככה עמו אנוכי בצרה, כאשר יהודי כואב לו - מיד הקב"ה מרגיש את זה. הקב"ה כל כך נמצא איתנו ומרגיש אותנו. וכמו התיומת - שזה עלה המורכב משניים מחוברים. וכל סדק קטן מוריד בהיורו שלו.

**אנחנו והקדוש ברוך הוא... איזה חיבור זה! והקב"ה עוד קורא לכל אחד מאיתנו, בא, תתפלל אני רוצה לעזור לך! אם יש לך משהו על הלב - בא תדבר עם הקדוש ברוך הוא, תשוחח איתו, הוא רוצה לעזור לך...!**

בדף היומי כתוב (כתובות קד, א) שאמרו כל האומר שרבי מת - ידקר בחרב, ולמה?... אומר השיטה מקובצת שתפילה יכולה גם להחיות מתים, רק שאסור לכתחילה להתפלל על מת שיחיה, אז אם עדיין לא יודעים - הם ימשיכו להתפלל, ואף אם הוא מת - בכוחה של תפילה גם להחיות מתים. אבל אם כבר יודעים שהוא נפטר - כבר לא יכולים להתפלל, ואז הוא באמת ימות!

הכח של תפילה הוא כח אדיר!!! ויש סיפור כזה עם המשגיח ר' יחזקאל, שאמרו לו על ר' אנשיל וינהז שהוא כבר נוטה למות ברגעים האחרונים, והוא אמר "רפואה שלמה" וכך הוה!

אנחנו יוצאים כעת לדרך, לזמן חדש, חבוקה ודבוקה בך... תאומתי... הקב"ה מרגיש שכואב לך, והוא מחכה לך!!! וכשתרגיש קושי תתפלל עליו והוא יעזור לך להצליח.

### כל הקושי הוא רק בהתחלה...

בכלל צריך לדעת שיש ויכוח בין בעלי המוסר להג"ר משה שמואל שפירא זצ"ל ר"י באר יעקב:

ישנה שאלה מעניינת: רואים בחוש שללמוד דף גמרא - לומדים, אך סדר מוסר - פחות הולך... למה?... התירוץ שכולם אומרים, שהיצר הרע יודע איפה להשקיע, מוסר זה עיקר הבנין של בן אדם, החוק במוסר אל תרף נצרה כי היא חייך... לכן יש שם יותר יצר הרע... כך אומרים בעלי המוסר. רבי משה שמואל שפירא חולק על זה... אין ראייה מכאן, אלא מה, יש הבטחה, חז"ל דורשים כל ההתחלות קשות - מכאן ואילך יערב לכם. ההבטחה הזו נאמרה על תורה ולא על מוסר, ולכן בלימוד התורה והגמרא - אתה עובר את השלב של ההתחלה, ובאמת מכאן ואילך יערב לכם! אבל במוסר שלא נאמר הדבר הזה - תמיד נשאר קשה, ולכן יותר קשה ללמוד מוסר...

**על כל פנים, בין כך ובין כך הכל מודים שבתורה - כל ההתחלות קשות ומכאן ואילך יערב לכם, כל הקושי הוא רק בהתחלה, צריך להשקיע, ומכאן ולהבא - הכל יהיה מתוק ויותר קל.**

### בשביל להיות שותף - צריכים להשקיע...

סיפר הגאון ר' יחזקאל זילברשטיין שליט"א, (הוא היה גר בשכונת לרביה ר' שלומקיה מזועיחה). פעם, מיד לאחר הקידוש, אמר הגבאי ר' אליהו ראטה (שהיה אדם גדול בפנינו) לרבי מזועיחה, שכעת היטלר הרשע הודיע שהוא הולך לשחוט את כל היהודים הי"י, אמר לו הרבי, חבל שלא אמרת לי את זה לפני הקידוש... ותמה, מה ההבדל?... אמר לו הרבי, כתוב שכל האומר "ויכולו" - נעשה שותף להקב"ה במעשה בראשית, שותף יש לו דעה, והוא יכול גם כן להגיד אותה.

והיה כזה מעשה דומה - אצל מרן הרה"י זיע"א. שאל אותו אחד הנכדים, אז למה צריך להגיד לאדם גדול? הרי כל אחד שאומר ויכולו נהיה שותף, אז גם אני נהיה שותף...! אמר לו הרה"י, תשמע... אין כזה דבר להיות שותף בלי להשקיע. אם אני אבוא כעת למליונר ואומר לו אני רוצה להיות שותף שלך, הוא יגיד לי תלך הביתה...! מה אתה משקיע... אם אתה משקיע - אני עושה אותך שותף.

כשיהודי משקיע אצל הקב"ה, משקיע במעשה בראשית, הבריאה בנויה על תורה ועל יראת שמים, ויהודי משקיע בכך - - - או אז הקב"ה עושה אותו שותף, ואז גם יש לו דעה, אבל מי שכלל לא משקיע ורוצה להגיד דעות - סתם להגיד דעות - לא מקבלים...! צריכים להשקיע. צריכים להשקיע...

### ריבוי הטוב בעולם - משפיע הטבה על העולם

אני רוצה לומר לכם: כתוב בחז"ל "ינח איש צדיק תמים היה בדורותיו", יש דורשים אותו לשבח, אילו היה בדורו של אברהם כ"ש שהיה צדיק תמים, ויש דורשים אותו לגנאי, בדורותיו - היה צדיק, אבל אילו היה בדורו של אברהם - לא היה נחשב לכולם.

ויש כאלו ששואלים: אם אפשר לדרוש לשבח, למה לדרוש לגנאי?... ועכ"פ אומר לכם, שתיהם זה לשבח!... ואומר לכם עפ"י מה שקיבלנו ממרן רה"י זיע"א, באופן כללי - והדברים ברורים.

יש שתי סיבות להצלחה: הסיבה הראשונה (היא מעט ארוכה, ונאמרה בקצרה) אם נכנס בעל תשובה למקום שבו כולם חילונים, יש לו סייעתא דשמיא גדולה הרבה יותר ממישהו אחר...

אברהם אבינו שהלך והכיר את הבורא עולם לבד, והגיע לדרגות שלו לבד - הוא קיבל סייעתא דשמיא הרבה יותר ממה שמישהו אחר היה מקבל... וגם נח אותו הדבר.

וישנו גם דבר הפוך שהוא גם סיבה להצלחה: כאשר יש בבריאה כולה הרבה טוב - זה משפיע. וכן להיפך, כתוב כי השחית כל בשר את דרכו על הארץ, למה?... כי הבני אדם היו מושחתים, וזה השפיע על כל הבריאה! מרן הרב שך היה תמיד מסביר, למה 'יום כיפור' אפילו החילונים הכי גדולים - שומרים עליו?... כיון שאצלנו יום כיפור זה יותר חשוב!

וכן ידוע בשם ר' ישראל סלנטר, שכאשר בן תורה בארץ מזלזל בהלכה קטנה זה משפיע עד כדי שהסטודנט בפר"ז ממיר את דתו... הי"י. כשיש בעולם אורה של טהרה - אז טהרה מתרבה בעולם, אבל אם יש אורה של טומאה בעולם - אז הטומאה מתגברת בעולם.

ואלו הם שתי הסיבות לגדול. והשאלה היא איך נח גדל, מה היתה הסיבה לכך?... שעי"ז הדגישה התורה "בדורותיו".

יש מי שאומר שבדורו הוא היה צדיק, אבל בדורו של אברהם לא היה נחשב לכולם - נכון, כיון שאברהם בנה דור של בעלי תשובות, וחזק את האמונה בעולם ונח לעומתו לא היה נחשב לכולם. אבל כעת בדורו, הוא קיבל את הכוחות שהוא יוכל להתמודד לבד מול כולם, כשכולם לועגים לו וצוחקים עליו מאה ועשרים שנה - הוא קיבל את הסייעתא דשמיא הגדולה והיה נחשב צדיק תמים.

ויש אומרים הפוך, בזמן אברהם כבר היתה רוח טהרה בעולם, אז נח היה נחשב עוד יותר צדיק.



# דברים בחובת השעה!!!

## אין שום היתר להשתמט מהמערכה...!!!

צריך לדעת שזה נוגע לנו: כל בחור יש לפניו את שני הדברים, אוירה של ישיבה - ודאי משפיעה המון טהרה, אך מאידך גיסא, יש לכל בחור את הנסיונות שלו, והרבה פעמים יש לו תחושה שהוא לבד...  
זו סיבה נוספת לגדול. והרבה יש להאריך בזה, ומהאי ומהאי תסתייע שמעתא - אבל בואו נדבר כעת על הבחירות:  
**כפי שאנחנו יודעים יש היום בעולם רוח טומאה, אתמול היתה אסיפה של גדולי ישראל. שם אמרו שכל ראש ישיבה צריך לדבר על זה בישיבה שלו, אם הרוח טומאה שיש בעולם תמשיך - אין לנו מושג לאן זה עלול להגיע... למעשה זה כמו הבל וקין, כתוב שקין היה שורש הרע והוא עשה חבורות בהבל בכל גופו כיון שלא ידע מאיפה יוצאת הנשמה...  
הם לא יודעים איך פוגעים בתורה ובבני ישיבה ובני תורה, הם מנסים בכל הצורות... בחילול שבת, בטירת היחס, לגזור גזירות כלכליות ועוד ועוד... הם עשו הרבה חבורות, אבל בלב לא הולך להם... הלב עוד נשאר שלם... מול הדף גמרא אין להם כח איך להתמודד.  
אך רואים את הרוח טומאה שיש בעולם, וכשהיא תתפשט - זו סכנת חיים...! וכמו שדיבר אתמול ר"י סלבודקא, סכנת חיים גשמית ורוחנית. אני רוצה להעביר לכם דבר שקיבלתי ממרן רה"י זיע"א:  
באו אלי בעבר כמה בחורים מהישיבה בשאלה, אנחנו מאד רוצים להצביע, וכמו שהרה"י אומר, אבל אבא שלי מאד מקפיד עלי. מה לעשות?... שאלתי את הרה"י, והוא אמר לי, אם אבא שלו יגיד לו לחלל שבת - מותר לו לשמוע?!... זה אותו הדבר.  
צריך לדעת - אנחנו מדברים רק מה שקבלנו מרבותינו. והיום, כפי שכולם יודעים זה דבר שנוגע לציפור נפשנו! לכל עולם של תורה, לחיים של תורה, לשבת, כשרות, וייחוס העם היהודי, הכל נמצא על כף המאזניים, ואין שום היתר להשתמט! כך הורו גדולי ישראל.  
ועדיין מהדדים באוזנינו זעקת לבו של מרן הרב שך זצ"ל כאשר יהודים חרדים, לא שעו לבקשת גדו"י והמרו את פיהם, בנשואי הבחירות והממשלה. היה זמן באלול שנת תשכ"ג בחצר - בית היתומים הלפרין, והוא הביא את הגמ' בגיטין (נו, א) בהני בריוני שגרמו לחורבן ביהמ"ק, וכאשר רבי יוחנן עשה עצמו למת בארון - והבינו שיתכן וזה התחכמות כנגדם, ויפסידו את כל המערכה, ורצו לנסות לדוקרו ואי"ל יאמרו רבם דקרו, ואח"כ לכה"פ לדוחפו, ואי"ל יאמרו רבם דחפו, ונמנעו ולא עשו לו כלום, וזה הבריוני שהם מחריבי הבית, אבל לגעת בגדולי ישראל פחדו ונמנעו בכל מחיר שישלמו על זה בתוכניות שלהם, וכי יש לך רבם דקרו ודחפו יותר גדול מזה, גדו"י מוסרים נפשם ומורים ברוות - וללכת ולהמרות פיהם - נורא... רבם דקרו... רבם דחפו... ה' ישמרנו.**

## צריך להרבות את כח הקדושה!!

אבל אני רוצה לומר לכם עוד חידוש: יש הרבה כאלו שבימים הבחירות לפניו ולאחריו, הם מתעסקים עם כל הסקרים, וההשערות כמה כל אחד יקבל, ומה כעת הולכים לבנות, וכ"א משמיע את ירחב דעתו, ולא מובן למה בכלל לא מתחשבים בזה...  
**צריך לדעת ככה: אין לנו שום אפשרות בעולם שהבחירות יצליחו בלי שנרבה רוח קדושה בעולם, אין שום היתר בעולם קצת להתבטל.**  
ואני רוצה לספר לכם:  
בשבת שעברה, היה פה בבני ברק הג"ר שמחה שיינברג (ר"י תורה אור ובנו של הגר"ח"פ זצ"ל) והוא אמר דרשה בבית הכנסת. אחד מהסיפורים שהוא סיפר, שהוא למד בליקווד לפני שישים שנה, והיה בחור שבא לשאול את רבי אהרן קוטלר אם לנסוע לחתונה ולקיים מצות שמחת חתן וכלה, או שעדיף ללמוד באותו הזמן?...  
אמר לו רבי אהרן קוטלר: אם תיקח את השכר של כל החתונות שהיו מששת ימי בראשית ועד היום, ותכניס את כולם לכף מאזניים אחת, ובכף השנה יהיה ערב אחד שאתה יושב ולומד - זה מכריע את הכף!...  
נהיה רעש גדול... זה סתם גוזמא... הרי הכנסת כלה זו מצווה כ"כ גדולה... וכו'... מספר רבי שמחה, באתי הביתה ואמרתי לאבא מה שאמר רבי אהרן קוטלר, ואף סיפרתי שאף אחד לא מבין את זה... עד כדי כך?!...  
אמר לו רבי חיים פנחס: שניכם צודקים, לגופו של דבר - פשיטא שרבי אהרן צודק אין ספק בכך! ואלו שלא מבינים אותו - ודאי שלא, כי צריכים להיות 'מבין', ואתם לא 'מבינים'...  
צריך לדעת: אם רוצים שבאמת הבחירות יצליחו - זה לא עם ההשערות ולא עם הדיבורים. (ועיין ימלא פי תהילתך למרן רה"י זיע"א חלק עניני ציבור עמוד רצ"ז).  
**אם יש תועלת ספציפית אמתית ביום הבחירות עצמו לעזור - שכל א' ישאל את רבותיו. אבל לבזבז זמן - אין שום תועלת, וזה מה שמביא את רוח הטומאה חלילה.**  
צריך להרבות קדושה. להרבות קדושה זה עם תורה ותפילה! ומי שאין לו באמת מה לעזור, צריך כמה שיותר התמדה, כמה שיותר תפילה, וכמה שיותר להרבות רוח של קדושה.  
היום זו מלחמה של כוחות הטומאה עם כוחות הקדושה! רואים את זה! זה מלחמה על כל היידישקייט!  
מי שהיה אתמול באסיפה של מרן ראש הישיבה וכל גדולי ישראל, שמע דברים ברורים! זה להילחם על ציפור נפשנו! על כל החיים הרוחניים שלנו. וממילא צריכים להרבות רק בתוספת הקדושה. מצביעים, ומיד ויחזור לתלמודו!  
מי שצריך לעזור ובאמת יש לו מה לעזור - זה הלכות אחרות, אבל צריכים הרבה הרבה קדושה.  
[ואספר לכם סוד גדול שגילה אותו הגאון הגדול ר' חיים שאול קרליץ: הוא אמר, למה הקלפי חשאי, ואף אחד לא רואה מה אתה מצביע?... אמר רבי חיים שאול, כי אין הברכה שורה אלא בדבר הסמוי מן העין. המלאכים למטה מסדרים את הפתקאות לפי מה שנגזר... זה לא משנה מה שההוא שם או מה שההוא שם... לכן צריך שיהי סמוי מן העין].  
**אם אנחנו נרבה קדושה, נרבה תפילה, ונרבה התמדה - נזכה לראות ביצועתן של ישראל, ובריבי כבוד שמים!!! אמנו.**

לרפואת

האשה הצדקנית

יונה בת מרים

בתוך שאר חולי ישראל



לעי"נ

מרת לולו בת

שאול וכתון אצלאן ע"ה

נלב"ע ל' תשרי

תנצב"ה



**ניתן לשמוע את השיחה ביום שלישי בערב ולאחמ"כ בשידור חוזר וכן שיעור דף היומי ועוד, בקו השיחות שמספרו 074-740-3629**

ניתן לתרום לגליון מכל עמדות נדרים פלוס ברחבי הארץ באמצעות לחצן קופות נוספות בחיפוש יש להקיש ארחות חיים או קוד מוסד 1000729 כמ"כ ניתן לתרום דרך המערכת הטלפונית הממוחשבת נדרים פון בחיגו לטלפון 037630585 שלווחה 2071 או במספר פלא' 053-415-3025 כל מי שיכול לעשות הוראת קבע אפילו של כ5 ש"ח תבוא עליו ברכה, וכל המוסיף... ניתן לקבל את הגליון במייל: 4166058@gmail.com